

РЕШЕНИЕ

№ 3962

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1389** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба от З. Б. Т. срещу Решение рег. №32-13407/11.01.2023г. на директора на ТД „Митница В.“ при Агенция „Митници“.

Според жалбата, оспореният митнически акт е постановен в нарушение на материалния закон. Навеждат се доводи, че административният орган приема за достоверна стойността, посочена при износа па стоката от САЩ, т.е. новата стойност е определена по реда на чл. 70 от МК и не следва да се преминава към определяне на стойността по реда на чл. 74 параграф 3 от МК. Не е спазено условието на чл. 144 параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447 на ЕК. Митницата е ограничена при приложението на чл. 74 параграф 3 от МК, освен от чл. 74 параграф 2 от МК и от чл. 144 параграф 2, б. „в“ от Регламент за изпълнение 2015/2447 на ЕК - стойността не може да се основа на „цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне“.

Износната декларация е частен документ и се съставя едностранно от износителя на стоките и вносителят не може да носи отговорност за верността на данните, отразени в нея, още повече, че тя не носи подпис на жалбоподателя. Вносителят може да отговаря единствено за верността на данните във вносната декларация, която кореспондира със стойността на Фактурата, приложена към нея и извършените плащания. Митническите органи трябва да прилагат последователно методите, предвидени в чл. 74, параграф 2 и само ако не открият договорни стойности за

идентични и сходни стоки, за най-голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, може да се премине към определяне на стойност по чл. 74, параграф 3 от МК. Само констатацията в административния акт, че разпоредбите на чл. 70 и чл. 74, § 2, буква „а“, „б“, „в“ и „с“ от Регламент /ЕС/ №952/2013 не могат да бъдат приложени, не е достатъчно, за да се обоснове извод за това, че митническият орган законосъобразно е преминал към метода, регламентиран в чл. 74, § 3 за определяне на митническата стойност.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ж., която поддържа жалбата и претендира разноси за държавна такса и адвокатски хонорар общо 1570лева.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница В. се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Административен съд – София-град, 11 -ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 09.06.2020г. З. Б. Т. декларира на режим „допускане за свободно обращение“ стока употребяван лек автомобил, марка М. Б., модел S550, шаси №WDDUG8FB5FA125962, държава на износ САЩ с обща фактурна стойност 4013 USD, при условие на доставка FOB Ню Й. Износител и продавач е американското дружество AA Insurance Auto Auctions. Към митническата декларация са приложени T120BG00200220198229, фактура от 14.02.2020г., талон за превозно средство, коносамент от 07.04.2020г., снимков материал, документи за платени държавни вземания. При извършена повторна проверка на декларираното за вноса на употребявания автомобил, на основание чл.84, ал.1, т.1 вр. с чл.48 от Регламент (ЕС) №952/2013, относно достоверността на декларирана стойност са предприети действия по линия на международното сътрудничество, като е получен отговор от Американската служба „Митници и гранична охрана“ на 17.06.2022г. и са предоставени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ, в която попада процесния автомобил. Видно от получената информация, цената на автомобила, идентифициран по марка, номер на шаси и износител посочена при износ е 20988 USD, с пристанище на износ Ню Й. и страна на получаване България, с получател З. Б. Т., която цена е значително по-висока от декларираната пред българските власти цена при внос.

Във връзка с горното от З. Б. Т. са изискани допълнителни документи, който допълнително дава обяснения, че е представил всички документи, с които е разполагал. Сумата за автомобила е заплатена в брой на аукциона при пристигането в България, с когото не е свързано лице.

След разглеждане на новопредставените документи, митническите органи са констатирани, че автомобилът, според фактурата е с цена 4013 USD, бил е втора употреба, повреден., митническата стойност е формирана, като към продажната цена по фактура са прибавени транспортните разходи в размер на 892,42лева. Снимковият материал, приложен към митническата декларация при внос показва видими външни дефекти единствено в предната част – тежка деформация на цялата предна част, няма информация за други повреди, които да са описани във фактурата за продажба. В

последната не са посочени начин на плащане, банката, банковата сметка на американския продавач, няма представен договор или кореспонденция.

В предоставената ITN X20200409730003 от Американската служба „Митници и гранична охрана“, с която е изнесен автомобил от същата марка, модел и със същия номер шаси, като износител е посочен IAAI AUTO AUCTIONS CORPORATE US деклариранията цена, заявена пред американските митнически власти и 20 988 USD, без условие на доставка. Окрита е и информация за автомобил със същите характеристики с обявена продажна цена на аукцион с дата 12.02.2020г. със статут „продадена“ с публикувана продажна цена 20 000 USD.

В резултат на проверката по линия на международното сътрудничество, митническите органи приемат, че съмненията по отношение на деклариранията митническа стойност се потвърждават и на основание чл.140, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, същата не следва да се определя въз основа на метода на договорната стойност. В изпълнение на чл.74, пар.1 от Регламент (ЕС) №952/2013, митническата стойност следва да бъде определена по един от методите, регламентирани в чл.74, пар.2, като се прилагат последователно букви от а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност.

Направена е справка в МИС3А, като са извлечени всички случаи на декларирани подобни стоки с произход САЩ в периода 09.03.2020г. – 09.06.2020г. При изследване на метода, регламентиран в чл.74, пар.1, буква а) от Регламент (ЕС) №952/2013 за наличие на идентични стоки е достигнат извод, че не може да се определи митническата стойност, въз основа на идентични стоки, тъй като е невъзможно да се съпоставят характеристиките на автомобила, състоянието при оформянето му, съответните щети, повреди, изминати километри и др. данни, тъй като няма достатъчно изчерпателна информация за тези показатели. За прилагане на следващия резервен метод - по буква б), е направена справка за продадени за ЕС и изнесени в същото или приблизително по същото време същите стоки, но не са установени декларирани и приети митнически стойности за употребявани автомобили по марка и модел с описани повреди и състоянието при вноса им с произход САЩ, внасяни приблизително в същия период от друг вносител. Предвид, че няма информация за техническото състояние на автомобила, практически е невъзможно да се установи сходна стока със сходни характеристики/повреди.

Третият вторичен метод, регламентиран в буква в) на чл.74, пар.2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 също е приет за неприложим, тъй като липсва база данни за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки.

Четвъртият метод, по буква г) също не може да бъде приложен, предвид че няма информация от вносителя за себестойността на автомобила от производителя. Поради това, митническата стойност е определена, съгласно разпоредбата на чл.74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с наличните данни в Съюза, констатирани в предоставената информация от американските митнически власти. Възприета е митническата стойност от предоставената от американските митнически власти митническа декларация за износ ITN X20200409730003 със заявената в нея цена от 20988 щ.д., а митническата стойност на стоката е определена на 38352.64лева по курс

1,76854 за един щ.д. Определени с оспореното в настоящото производство Решение са задължения за допълнително плащане в размер на 3029,76лева – мито и 6665,48лв. ДДС или общо 9695,24лв.

При така изложените фактически данни, които се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница В. към Агенция „Митници“ е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013г.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок. З. Б. Т. е уведомен с писмо, получено на 03.08.2022г. и е направил допълнителни обяснения, които не са приети за достоверни.

Спорът е правен, относно това, налице ли са основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т.е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 и при положителен отговор на този въпрос, спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент, във връзка с чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос.

В Глава 3 от Митническия Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело С-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. Deutschland, С-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, С-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса

обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело С-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойносттаването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

Съдът приема, че установените от митническите органи при проверката различни покупни цени - 4013 щ.д. в приложената към митническата декларация фактура (на лист 44 от делото) и както и в данни в интернет сайт за обявена продажба на лек автомобил с идентичен като процесния номер на шаси на по-висока стойност – 20 000 щ.д. действително дават основания за съмнения и извършване на допълнителна проверка, относно декларираната при вноса стойност. В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Тъй като митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл.74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл.74, §2, букви от „а” до „г”, поради липса на точна информация за действителното техническо състояние на дефектирания автомобил, митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл.74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, Според чл.74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава. Позовавайки се единствено на предоставената информация от американските митнически власти, попълнена в митническа декларация за износ ITN X20200409730003 със заявената в нея цена от 20988 щ.д., в оспореното решение е определена съответно митническа стойност при внос в лева, като са прибавени транспортните разходи.

Съдът констатира, че в Електронната информация за износ (лист 112) не фигурира името на жалбоподателя като получател на автомобила, а като краен и междинен

получател е посочено дружеството ДС В. Ауто. Името на жалбоподателя фигурира единствено в приложения Bill of sale като „member“ – член, като няма никакви данни за плащане – как е извършено, от кого, кога, в какъв размер. В митническата декларация автомобилът е описан като „употребяван с повреди“ без да има данни какви конкретно са били щетите, но въпреки това стоката е вдигната от митницата, без да е извършван оглед от специалист, който да определи дали декларираната митническа стойност съответства на покупната цена. Данните във връзка с цената, снети от Интернет сайт за проведен търг също са противоречиви, поради което съдът изцяло не ги кредитира.

След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във bill of sale (лист 44) стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от 20988 щ. д., тъй като са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства. Информацията от Електронната форма за износ се отнася за автомобили с краен получател дружество със седалище и адрес във В., на което не е извършена проверка. Полученият отговор от американските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от американските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация.

Поради горното, не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Не се доказва от представената административна преписка действително платената или подлежащата на плащане цена, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяната стока. Споделя се становището, че митническите органи са променили митническата стойност, декларирана от жалбоподателя при противоречива и неизяснена изцяло фактическа обстановка, в нарушение на изискването на чл. 35 от АПК и чл.74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, съответно решението, определящо задължения, почиващо на така определената основа е незаконосъобразно и следва да се отмени.

При този изход на делото на жалбоподателя се дължат направените разноси в пълен размер, за които са представени доказателства.

Воден от изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от З. Б. Т. Решение рег. №32-13407/11.01.2023г. на директора на ТД „Митница В.“ при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА ТД „Митница В.“ при Агенция „Митници“ да заплати на З. Б. Т. разноси в размер на 1570 /хиляда петстотин и седемдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: